

„Hvad Forstmændene angaaer, da maa jeg bestemt erklære mig imod, at de skulle indbrages under det nye Institut og altsaa undbrages den Underviisning, som de nu have; thi de Besøftninger, som dertil medgaae, ere fælles, da det vedkommende Institut hører under Domainerne, og de andre Landsdeles Forstkyndige baade studere her og examineres ved den her oprettede Forstexaminationskommission; men dertil kommer, at jeg ogsaa i Sagens Realitet anseer det for hensigtsmæssigt, at det bliver ved den Udbannelsesmaade, som nu er foreskrevet. Der er holdt derpaa, ikke alene af Forstmænd, men ogsaa af de andre vedkommende Videnskabsmænd, navnlig af Lærerne i Jordbundslære og Zoologi.“ Og endvidere senere hen: „De Udgifter, der udredes i dette Niemed, anbrage kun 3500 Rdl., som blive opførte iblandt Monarkiets Udgifter, og saaledes troer jeg ikke, at der er nogen Anledning til at røre ved dette Forhold i denne Lov. Indenrigsministeriet har i sin Tid ogsaa spurgt Finantsministeriet, om man ønskede Forstunderviisningen indbragen under den nye Landbohøjskole, men Finantsministeriet har, paa det kongelige Forstvesens Begne, svaret Nei.“

Naar man nu har sagt i Mindretallets Betænkning, at det vilde ikke være sandsynligt, hvis Rigsraadet vedtog denne Forandring, at det da igjen skulde anbrage paa, at den gik tilbage, vil jeg til en vis Grad indrømme dette, men dette ubeløfter ikke, at det muligviis slet ikke gaaer ind derpaa, eller at en tilkommende Finantsminister gjør Forslag til Rigsraadet om, at det hele Forhold skal gaae tilbage igjen, og i saa Tilfælde troer jeg, at ikke blot Kongeriget er udsat for Tab, men for andre Ubegageligheder, som jeg for mit Vedkommende vilde føle stærkere end Tabet af de saa Penge. Jeg troer paa den anden Side, at da der kun er Tale om ubetydelige Summer, er der overmaade ringe Opfordring til, for at opnaae at faae dem anvendte ved Kongerigets Landbohøjskole, da at indlade sig paa Forhold af en saadan Beskaffenhed som de foreliggende. Hertil skal jeg med Hensyn til Sagen selv for Dieblicket indskrænke mig. Dog maa det endnu være mig tilladt at bede den høitærede Indenrigsminister om en Dphsning. Der staaer

nemlig i § 2: „ansættes endvidere to faste Lærere“. Men af Motiverne Pag. 3 fremgaaer det, at man paatænker at ansætte 3 faste Lærere. Det er ikke blevet Udvalget ganske klart, hvorledes det egentlig hænger sammen dermed, men vi ere bleve forsilde opmærksomme derpaa, til at vi kunde spørge den høitærede Minister derom i den Conference, som Udvalget havde den Ære at have med ham angaaende dette Lovudkast.

Bjerring: Efterat det ærede Landssting nu har hørt Fleertallets ærede Ordfører udvillige Grundene til de Betæneligheder, Fleertallet har havt ved at gaae ind paa Lovforslaget, maa det være mig tilladt med saa Ord at udvillige de Grunde, der have ledet Mindretallet til ikke at dele disse Betæneligheder. Da imidlertid min ærede Kollega i Udvalget, den 6te Landsstingsmand for 9de Kreds (Sjerslev), ikke i Et og Alt har været enig med mig, skal jeg bede om, at mine Ord nærmest maae betragtes som Udtryk for min egen Betænkning. De Indvendinger, som Fleertallet har anført imod Lovforslaget, angaae først det Spørgsmaal, hvorvidt det er naturligt at henlægge Underviisningen for Forstmænd og Gartnerere til Landbohøjskolen. I denne Henseende har det for mig været aldeles klart, lige fra det Dieblit Landbohøjskolen blev oprettet, at det kun kunde være et Tidsspørgsmaal, naar denne Underviisning skulde henlægges dertil. Naar den ærede Ordfører har anført nogle Ord af den daværende Indenrigsminister under Forhandlingerne i Folkethinget, saa er det Uttringer, som ingenlunde ere undgaaede min Opmærksomhed, men jeg skal dog tillade mig at bemærke, at den samme Indenrigsminister havde ogsaa forelagt Lovforslaget, og af Motiverne til dette vil det klart fremgaae, at det var paatænkt fra Begyndelsen af, at henlægge Forst- og Gartnerunderviisningen til den Anstalt, som det var Hensigten at oprette. Jeg har iøvrigt ogsaa andre Beviser for, at dette fra Begyndelsen af har været Tanken, idet nemlig den Planteskole, som er anlagt ved Landbohøjskolen, som Enhver den Dag i Dag kan see, udtrykkeligt er anlagt under den Forudsætning, at den skulde tjene til Brug ved